

VIES VERDES

JOAN FERRER SANTALÓ

VIES VERDES

---

o ens podem imaginar que les persones que van projectar aprofitar els espais per on circulaven els carrilets d'Olot i de Sant Feliu de Guíxols, pensessin mai que serien tan útils en temps de recessió econòmica greu, com la que mortifica tantes persones actualment. Volem suposar que van pensar que la gent els utilitzaria per anar-hi a fer una caminada o una excursió en bicicleta... i no per a escampar-hi la boira i els maldecaps, que és pel que són d'una gran utilitat aquests dies, i malauradament amb un notable augment constant d'usuaris els dies laborables. Som gironins esdevinguts veïns de Quart des de fa més de trenta anys, i recordem bé la supressió del tren de Sant Feliu i el condicionament de l'espai que ocupava la via ferroviària per

convertir-la en via verda o carril bici. També els primers usuaris, que s'hi passejaven a peu o en bicicleta; actualment, d'aquests encara en queden, però hi ha més joves i persones de mitjana edat, que es troben a l'atur, després d'haver acabat potser més d'una carrera universitària. No obstant això sempre corren com si fessin tard per anar a la feina. Només alguns, ja més "grandets" -jubilats i jubilades, donant-se la mà- hi caminen o s'hi passegen, però els altres sembla talment que els persegueixen o que s'entrenen per participar en la Marató de Nova York o al Tour de França.

Tot plegat, ben diferent del que era fa uns anys, tot i que encara queden avis i àvies que hi van a passejar amb els seus néts o nètes, en dies assolellats i els vetllen en els seus cotxets mentre la mainada dorm plàcidament. El tram de Quart a la Creueta, i fins a Girona o bé a la inversa, és un trajecte tranquil, sense cap dificultat, gens sorollós, si exceptuem algun avió de Ryanair que s'ha enlairat de l'aeroport de Girona. Que sàpiguen els seus passatgers-turistes que no molesten pas, i que si ens veuen poden pensar "Pobrets, van a peu...". Nosaltres sempre diem: "Pobrets, tenen pressa, hi van volant...!" i ens ve a la memòria aquell proverbi àrab que diu: "Si vols fer feliç a algú, regala-li temps...". El temps lliure sobrant és sempre insuficient i per això és molt apreciat, perquè ningú en pot comprar enlloc -ni a la farmàcia- quan els en falta.

Per als que només hi vénen de tant en tant, sàpiguen que ja s'han acabat els treballs de millora del terra, que les pluges de la passada tardor havien malmenat fins al punt que un bon tram a la part més pròxima al riu Onyar s'hagués de considerar intransitable i quasi perillós, però ja ha estat condicionat i tothom en pot gaudir.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/04/08/vies-verdes/556041.html?utm_source=rss